

Студентське самоврядування в університеті реалізовується насамперед на загально університетському рівні та факультетів і курсів, студентських груп. Зміни до Закону України «Про вищу освіту» ст. 38 «Про студентське самоврядування» від 19.02.2010, регламентують багато змін: членство у вченій раді, поселення в гуртожитки, схвалення Студентської ради щодо виключення, поновлення тощо.

Таким чином, самоврядування як одна з форм «народовладдя» - це свого роду метод управління, який ґрунтується на самоорганізації, саморегулюванні та самодіяльності і не допускає застосування спеціального апарату примусу. Самоврядування базується на тих принципах, що й демократія: меншість підкоряється більшості, формальна рівність, вільний вияв інтересів, загальноприйнятні права і обов'язки, поєднання елементів представництва і прямого волевиявлення. Студентське самоврядування в університеті можна розглядати не лише як традицію, а й як механізм побудови моделі університетської освіти загалом і спосіб утвердження демократичних принципів майбутньої еліти.

АНАЛІЗ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ДО ЛІЦЕНЗОВАНОГО ІСПИТУ «КРОК-2» З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Л.А. Іванова, М.Н. Гарас

*Кафедра педіатрії та дитячих інфекційних хвороб
Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці*

Присвоєння кваліфікації студенту-медику відбувається відповідно до вимог Галузевих стандартів вищої освіти. Згідно з ними проводяться стандартизовані тестові та практично-орієнтовані державні іспити (Костильов О.В., 2009). Мета ліцензійних тестових іспитів – встановити, чи відповідає рівень професійної компетентності кожного екзаменованого вимогам Галузевих стандартів вищої освіти. Зокрема, за результатами ліцензованого іспиту «Крок-2» оцінюється вміння випускниками вищих медичних навчальних закладів III-IV рівнів акредитації використовувати знання з основних медичних клінічних дисциплін. Сьогодні ліцензійні інтегровані іспити вважаються дієвим інструментом контролю та управління, який використовуються на всіх рівнях системи медичної освіти: національному, рівні навчального закладу, рівні кафедри. Система є динамічною, зміст іспитів видозмінюється відповідно до розвитку медицини, але водночас вона є сталою, оскільки основні правила є постійними і не змінюються щороку (Банчук М.В., Волосовець О.П., 2009).

Наразі в навчальному процесі широко використовуються мережеві інформаційно-комунікаційні технології, що визначено пріоритетним напрямком розвитку сучасної освіти України (Бойчук Т.М., 2012), які також використовуються студентами у підготовці до ліцензованого іспиту «Крок-2».

Метою дослідження було проаналізувати особливості підготовки студентів випускного курсу спеціальності «Лікувальна справа» до ліцензованого іспиту «Крок-2» з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (середовище дистанційного навчання «Moodle») під час вивчення педіатричних дисциплін.

По завершенні вивчення модулю 6 «Дитячі інфекційні хвороби» дисципліни «Педіатрія, дитячі інфекції» шляхом анонімного анкетування опитано 45 студентів 4-х академічних груп VI курсу спеціальності «Лікувальна справа» Бу-

ковинського державного медичного університету (БДМУ). З метою оптимізації підготовки студентів до ліцензованого іспиту «Крок-2» на СДН «Moodle» створено спеціальні електронні навчальні курси, в яких студенти, що атестуватимуться в поточному навчальному році, мають можливість опрацювати профільні бази тестових завдань та екзаменаційні буклети минулих років. Статистичний аналіз отриманих результатів проводили з використанням методів варіаційної статистики. Для оцінки взаємного впливу основних чинників використовували багатofакторний кореляційний аналіз.

Більшість випускників оцінює самопідготовку до ліцензованого іспиту як достатню (53,3%) чи близьку до достатньої (40%). Найбільш ефективними варіантами підготовки студентів VI курсу до ліцензованого іспиту «Крок-2» визначено самостійне опрацювання розміщеної на сервері наявної відкритої бази тестових завдань (66,7% опитаних), електронних варіантів буклетів минулих років (60%) та тестових завдань в структурі модулів (55,6%). Менша кількість респондентів надає перевагу опрацюванню тестових завдань під час практичних завдань як самостійно (22,2%), так і під контролем та з допомогою викладача (46,7%). Водночас, з метою підготовки до ліцензованого іспиту «Крок-2» обов'язкове тестування на СДН Moodle як допуск до складання підсумкового модульного контролю визнала доцільним половина респондентів (51,1%), що може свідчити, напевне, про усвідомлення студентами необхідності певної стимуляції до активної навчальної діяльності. Інша частина респондентів (48,9%) із недостатньою мотивацією до навчального процесу, зокрема, низькою самооцінкою практичної самопідготовки з педіатрії ($r=0,31$, $p>0,04$) та несистематичним використанням ресурсів СДН при підготовці до занять ($r=0,30$, $p>0,04$), вважають обов'язкове тестування на СДН Moodle в структурі підсумкового контролю недоцільним.

Слід зазначити, що шестикурсники свідомо надають перевагу дистанційній формі навчання в позаурочний час, зокрема, доцільною роботу на СДН Moodle під час аудиторних занять вважає лише кожен четвертий (26,7%). Тестування за базою ліцензованого іспиту «Крок-2», в т.ч. на СДН Moodle, поступається за важливістю, на думку випускників, таким елементам практичного заняття, як оволодіння практичними навичками та вміннями у відділеннях клініки під контролем викладача (71,1%), відпрацювання практичних навичок та вмінь на тренажерах, манекенах (35,6%) з обговоренням теоретичних питань теми заняття під час розбору клінічних випадків (53,3%).

Таким чином, середовище дистанційного навчання Moodle є найбільш ефективною та зручною формою самостійної позааудиторної підготовки до ліцензованого іспиту «Крок-2», зокрема, зокрема, за умови розміщення тестових завдань відкритої бази та буклетів минулих років.

РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ У МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «МЕДИЧНА ІНФОРМАТИКА»

М.А. Іванчук

Кафедра біологічної фізики та медичної інформатики

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Сучасного лікаря важко уявити без розвинутого логічного мислення. Не можна вірно поставити діагноз, провести диференційну діагностику, використовуючи суто формальний підхід. Для цього недостатньо вивчення спеціальної